

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

דבר הלבד מביקש מן
ד' ובבני אב' ע' חלקה ק
נמוס' ד'יה' דלמא מעלת
וכי': [ע' דבר הלבד
דבר הלבד בחוקש ע'
די קא ע"א מוס' ד'יה' זא
ליון ק' ע"א מוס' ד'יה' זא
ע' ש' דבר קדש ע' קאמ
ע"ז: שם מוה' שלמד
ק' לעיל ק' מוה' ע"א מוס'
ואמ': שם אבד מ' ד'יה' בור
ונא' שלח מרבתה ע'
ק' מ' ד'יה' מוס' ד'יה' זא
מחמתן מעלין: מוס' ד'יה'
ד'יה' ב' בעולה ב' זאמ'
נאמטת זכרון וזכור חלק
ע' מ' י"ז: וזכור חלק
ד'יה' וזל ד'יה' אבדין
העילוי מוה'אמ' ע"א
ק' לעיל ק' מוה' ע"א מוס'
ע' שם ד'יה' אבד וז' וז'
מוה'אמ' ד'יה' ע' קאמ
ש' מוס' ד'יה' חיות:

שינויי נוסחאות

[illegible]

וְהָיוּ קָרְבָּן לְקָרְבָּן וְאוֹקִימֵנָה הֵם דִּקְסָר ר' יִשְׁמֵעֵאל דְּבַר הַלֵּל
 בְּהִיבִיקָם חוּר וּמִלְמַד כָּל וְחוּר: בְּבִינן אַב. מִה מִינֵי. וְכוּן [א] שְׁאִילוֹת
 הֵלֵלוּ בְּקִדְשֵׁים נִשְׁאָלוּ וְאֶרְבַּע שְׁאִילוֹת כָּל מֵדָה וּמֵדָה כְּגוֹן דְּבַר
 הַלֵּל מִדְּבַר בְּהִיקָם מִהוּ שִׁלְמָה בְּהִיקָם
 וְבִגְזֵרָה הֵלֵל וְכָל וְחוּר וְבִינֵי אַב
 וְדִבְרֵי שִׁלְמָה בְּגִזְרָה מִהוּ שִׁלְמָה
 בְּהִיקָם וְכ"ש וְק"ו וְבִינֵי אַב [א] וְדִבְרֵי
 הַלֵּל מִדְּבַר בְּבִינן אַב מִהוּ שִׁלְמָה בְּכוּלָּן:
 וְיִשְׁמֵעֵאל. אִי מִשּׁוֹם הֵא כְּתִיבָה לִימִי
 מִמְּעוֹלָה לְכַפֵּי כֹהֵן בְּהִדְרָא: שְׁכָן מִכְפָּרָה
 בְּכוּלָּן. וְאִין לָךְ לְפָרֶשׁ שְׁאִילִימֵיהוּ [א]
 מִכְפָּרָן: מִחֲדָא [א] לֹא אִשְׁתִּי כו'. מִיִּלְתָּ
 בְּכַפֵּיָה נִפְשָׁה הִיא וְלֹא לְמִיפְשֵׁט בְּעִינִי:
 עוֹלָה [א] לְגַבִּי חֲטָאת וְאִשֶּׁם לֹא חֲשִׁיבָה
 לְכַפֵּרַת מִעַל הַיָּדִים כְּפָרָה [א]: לְמִדּוֹ
 מִגְּמוּרָה. מִכָּאן הִיקָם מִשְׁלָמִים שְׁמֵרָה
 מִן הַמַּעֲשֶׂה [א] אִם פִּירֵשׁ שְׁמַע וְדַרְו ע"מ
 לְהַכְרִיזָה מִמַּעוֹת מַע"שׁ: שֵׁם שֵׁם.

וְחִמְמָה בְּחִשָּׁתָּהּ וְחִ
 זָכְרִים לֹא נִכְתּוּב בִּי
 לְהִגֵּד שָׁכֵן יִשְׁנֵן בְּצִיֵּן
 בְּגוֹ' שׁ מוֹה * שִׁילְמִד
 (ב) וְזֹאת תּוֹרַת זִבְחֵהֶם
 * לְמוֹדֵנו לַתּוֹרָה שֶׁבֹא
 בְּשִׁלְמוֹת דְּאוֹתוֹ מִמֶּנּוּ
 לֵן דְּכֹתִיב דָּשׁ ³ שֶׁשׁ ⁴
 דְּרַב מְרִי לְרַבִּינָא (ג) מִ
 הוּא א"ל אִמְר ה' אִמְר
 קִדְשׁ דְּבֵר הַלְמוּד בִּג' *
 אִמְר רַמִּי בִר חֲמוּזָא
 לְמוֹדֵנו בְּלִרְבוּכָה ה' שֶׁ
 ת"ל יְחִלּוּ ה' חֲלוֹת
 מִצּוֹת אִמְר לִיה רַבִּינֵי
 מִחֲלוֹת גַּמֵּר דְּלִמָּא כ
 אִמְר רַבִּא (ד) תְּנִי ⁵ וְקָרַ
 שְׁמִצִּיאָא שְׁלָם יִכּוֹל
⁵ רַאשׁוּ ה' וּכְרַעְיוּ וְנִאֲמַר
 מַה לְהֵלֵן ע"י יִתְרוֹ א
 מַה לְהֵלֵן בְּהַפְשִׁט
 תְּלַמּוּד לִמּוֹר וְקִרְבּוֹ
 א"ר פַּפֵּא כִּשְׁם שְׁפָרְשָׁא
 וְתִנְיָא רַבִּי אִמּוֹר נִאֲמַר

היאך הכל יזילא צהולא אחת הגתחים וקרבו ופרשו: **נאמר נאן**
ראשו ורעיו. על ראשו ועל רעיו (ס 7): **ונאמר להן ראשו**
וכרעיו. * צבול ^ט בן נאן כמי וערך הכן את הראש וכתבי וקרבו
 וכרעיו ירחק (ס 8): **מה להן ע"י ניות**. היה מקטירו דניתוח כמי
 ביה: **אף שריפה של זה ע"י ניות**. ובפר כהן משיח קאי: **כש שפרשו**
בקרבנו כו'. לדיחק שריפת עורו ובשרו לשריפת קרבן ופרשו: **ו**
מה פשו בקרבנו. דדבר מגונה הוא להזילאו ולשורפו בעין:
 ונאמר

החולין מנ"ל וא"ת ב"ק דחגיגה (דף קז.) דדריש מסת מלמד שחזר
 מן משום דקאמר התם דחגיגה בזה נמי מן המעשר איצטריך מ
 ממזמריהו אי נמי משום דכתיב כאשר יצרכך בסיפיה דקרא סלקא
 שמואל מפרש אימר אמרת שמא אתה רואה לומר ששניהם צעין
 (דף קז.) היינו דשמיטא [ה] ליה לאמי כל שמעמי אמו לקי ונכחזבו
 וסורא לא איפשיטא צעיא ויבסוף אלו מנחות (מנחות ע"ב.) אמרינן
 לדכתיב ממנו אחד מכל קרבן מרומה לה' ואמר פפרק התודה (ש)
 להלן אחד מעשרה ח"כ כאלו אחד מעשרה ונזירות מהיקש דאמר מר
 קרבנין ירושלמית וחז' לוג שמן ושיהיו בזהו י' אלמלא דין דתודה אחיא
 ההנחות בזהו עשר בצבין אכ מלחמי תודה דלמא בגי"ש מנחיוכו
 וציהיהא שמעתא גופה פריך התם אי ס"ל דדצר הלמד בגי"ש חוזר
 בדקדאמר הכא מעשר דגן חולין הוא ומיהו הך קשיא ^א לרבינא דכ
 צעיא איפשיטא ליה כמו כן צעיא לנקמן מהיהא דמנחות: ^ב מזה הארץ
 חזר ומלמד בגי"ש דילפינן פה יוס הכפופים צעמו שלא
 אפילו למד בדיקא חוזר ומלמד בדיקא כיון ^א לא היינו
 כדפירש בקונטרס ודבר הלמד בדיקא אינו חוזר ומלמד בגי

[illegible]

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

נכתוב רחמנא בעזרה ותיתי מחמאת ואשם. פי' ולכתוב
 צחטא ואשם [א] ואם תאמר ולכתוב צו צחי שלמי
 וילקף עולה מיניהו ו"ל דאיכא למיפך דמה לוצחי שלמי ליצור
 ומנן קצוע ועוד דחטאת לא אחי מיניה שכן זכרים ואשם ^ה שכן

מדתנא דבי ר' ישמעאל^א דבר הלמד בהיקש
 שילמד בבנין אב אמר רבי ירמיה לא
 לכתוב צפונה באשם ותיתי מבנין אב
 למחטאת למאי הלכתא כתיבה לאו למימרא
 דדבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד בבנין
 אב ולישעמך תיתי מבנין אב מעולה^ב מאי
 שטעמא לא אתי משום דאיכא למיפרך מה
 לעולה שכן כליל חטאת נמי איכא למיפרך
 מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות
 חדא מחדא לא אתיא תיתי חדא מתרתי מהי
 תיתי לא נכתוב רחמנא עולה^ג ותיתי מחטאת
 ואשם מה להנך שכן מכפרין לא נכתוב
 רחמנא בחטאת ותיתי מהנך מה להנך שכן
 נכרים לא נכתוב באשם ותיתי מהנך מה
 ישנן בציבור כביחוד דבר הלמד
 בבנין^ד ש מהו^ה שילמד בהיקש אמר רב פפא^ו
 ואם חורבנה בשלמים^ז וואם על חודה^ח

למדנו לתודה שבא מן המעשר ^א מראשכח
שלמים דאתו ממועשר שלמים גופיהו מנא
לן דכתיב ^ב שם ^ג שם ^ד שם א"ל מר זוטרא בריה
דרב מרי לרבינא ^ה מעשר דגן חולין בעלמא
הוא א"ל אמר ^ו אמרה ^ז למד קדש ומלמד
קדש דבר הלמד בג"ש ^ח מהו שילמד בג"ש
^ט אמר רמי בר חמא תניא ^י סלת מרבכת
למדנו ^{יא} לרבוכה ^{יב} שבאה סולת חלות מניין
ת"ל יחלות ^{יג} חלות ^{יד} ריקקין מניין ת"ל מצות
מצות אמר ליה רבינא ^{טו} ממאי דמצות מצות
מחלות גמר דלמא ממואפה תנור גמר אלא
אמר רבא ^{טז} תניא ^{יז} וקרבו ופרשו והוציא מלמד
שמוציאו שלם יכול ישרפנו שלם נאמר כאן
פראשו ^{יח} וברעיו ונאמר להלן ^{יט} פראשו וברעיו
מה להלן ע"י ניתוח אף כאן על ידי ניתוח אי
מה להלן בהפשט אף כאן נמי בהפשט
תלמוד לומר וקרבו ופרשו מאי תלמודא
א"ר פפא כשם שפרשו בקרבו כך בשרו בעורו
תניא ^כ רבי אומר נאמר כאן עור ובשר [ופרש]

ת כל הפר שלם דחי בזמנו
וקרבו ופרשו: **נאמר כאן**
(ד: ט) **ונאמר להלן ראשו**
הוא את המעשה וכתבי וקרבו
הם המקוריים לשינוי כתיב
הן משתי קאי: **כש שפרשו**
לשריפת קרב ופרשו ו:
להוציא ולשורפו בעין:

ומתמר
בפרק התורה (עס דף פס) **דדריש** מסת מלמד שאלם מציא חגיגתו מן החולין לל
מי מן המעשר אינטרדיק מסת למימר דלדינא בזה הכל
דיק בסיפיה דקרא סלקא דעתך דלחיא ממעשר להכי
ולא לומר שניהם צעין קדש ורבינו חס גרים אמי אל
מעמי אמו לקוי ודכחות (דף מד:) ורבי רבא תני אמי צני
חות (מנחות עב.) אמרין תורה ומצוות בזה עשר
ו' ואמר בפרק התורה (עס דף עז:) נאמר כל תרומה
וויזיות מהיקש דלמר מר על זבא תודת שלמיו לרבות ש
' אלמא דין דתורה אחיא בג"ש חזרת ^{עא} ומלמדת ביה
תורה דלחיא בג"ש מתרומות מעשר ואם כן מפשט
ל דדבר הלמד בג"ש חזר ומלמד בצנין אב ינלף מחזית
היה הך קשיא ל' לרבינא דס"ל הכא בתר למד אזלין וצני
ל דמנחות: ^{עב} **בזה דלדינא** י"י ניתוח שאלא בהפשט.
ם הכפורים בנחום שלא בהפשט מפר כהן משיח וימי
דיקש כיון ^{לא} דהו הימנו ודבר אחר דשלא בהפשט בפ
יקש אינו חזר ומלמד בגזירה שזה ושמה אין או היק
ת) האשט, אבל הכא גבי צנין אב אין אשט דו
לענין למד מלמד או דהוינ לעיל בסבדק אל

כ"ה כמזובות כט ז אלל שם ככל הספרים לא מוזכר אמי אלף רצ פפא, ו"ע. וד' וי
בפר כהן משיח אתי ניתוח בהדיה אגב גררא דהוי הימנו דובר אחר ועוד קשה

3.

חז א מיי פרק ט"ז מהלכות
 מעה"ק הלכה ז:
 יז ב מיי פ"ז מהלכות מעשר
 שמי הלכה יז:
 יח ג ד ה מיי פרק י"ז מהל'
 מעה"ק הלכה ז:
 יז מיי פ"ז שם הלכה ז:

תורה אור השלם

- [illegible]

מוסף רע"י

[illegible]

ליקוטים

סיכום הסוגיא דלמד מן הלמד
בקדשים, ראה להלן דף נא ע"ב
בליקוטים.

שיטה מקובצת

[illegible]

[5] קשיא בתרייתא קשה לרבינא
פן אחר: